

presse i en anden retning, så det ikke kommer til at virke diskriminerende i ansættelsessituationen.

Så vil jeg godt sige til fru Anne Bastrup, at jeg syntes, det var en forkert konklusion, forslagsstilleren drog af denne debat, en konklusion, som i mine øren lød, som om det er lovgivningen, der skiller, altså der skulle være nogle partier, som kun havde ord, og så var der andre partier, som havde både ord og lovgivning, og at der dermed ville blive sendt et signal ud fra denne debat om, at man ikke ønskede lovgivning.

Det var faktisk ikke det, der blev sagt. Det blev ikke sagt af regeringspartiernes ordførere, og det er ikke blevet sagt af mig. Jeg har sagt, at vi har arbejde i gang, arbejdsgrupper, og der er et ansættelsesretsudvalg, hvis arbejde bliver færdig til foråret. Dette ansættelsesretsudvalg har til formål at kigge det ansættelsesretlige grundlag i vores lovgivning igennem, og her er det også i formålet for udvalgets arbejde klart beskrevet, at man også skal henholde sig ikke bare til dansk lovgivning, men også til FN-konventioner, til nordiske konventioner og til EU-lovgivning, og hvis der skulle være huller i den danske lovgivning på arbejdsmarkedet, er det faktisk meningen, at der skal lovgives efterfølgende. Jeg har refereret til, at der er nogle arbejdsgrupper i gang, jeg har refereret til et tværministerielt udvalg, og jeg synes ikke, der er tale om en skillelinje imellem ord og lovgivning på den ene side og kun ord på den anden side, men der er tale om at skabe det bedste grundlag for den rigtige lovgivning, og den rigtige lovgivning er en lovgivning, som ikke åbner for og ikke giver anledning til diskrimination.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er jeg selvfølgelig meget ked af at være årsag til, at debatten trækker ud, men jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstod arbejdsministerens sidste bemærkning om brevet til Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination fra den 17. november, det vil sige relativt for nylig. For som jeg forstod arbejdsministeren nu, forklarede arbejdsministeren, at arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet betød, at når personen kom ud med sin ansøgning på arbejdspladsen, kunne arbejdsgiveren jo ansætte den, som arbejdsgiveren ønskede.

Men det er altså noget lidt andet, arbejdsministeren har skrevet i det her brev, og derfor vil jeg godt citere det en gang til, lidt langsommere:

»Jeg vil gerne sige meget klart, at jeg på ingen måde finder det acceptabelt, at arbejdsgivere stiller diskriminerende krav, når de henvender sig til arbejdsformidlingen.« – altså ikke når folk kommer ud til dem efter at være kommet fra arbejdsformidlingen, men at de stiller diskriminerende krav, når de henvender sig til arbejdsformidlingen.

Og arbejdsministeren fortsætter så:

»Men som situationen er i dag, hvor der ikke findes noget forbud mod diskrimination i en ansættelsessituation, kan hverken jeg eller nogen anden gribe ind.«

Det betyder vel, at i og med at vi ikke har nogen lovgivning, så kan der ikke gribes ind over for, at arbejdsgivere stiller diskriminerende krav til arbejdsformidlingen. Eller er der noget, jeg har misforstået?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det, jeg har svaret på i det brev, er, hvorvidt arbejdsgiverne over for arbejdsformidlingen kan stille krav, som enten direkte eller indirekte udelukker indvandrere og flygtninge. Det er der faktisk ikke nogen mulighed for at sætte bestemte regler op for, og vi kunne passende bruge denne lejlighed, hvor dette nu indgår i det øvrige arbejde, der foregår, til at finde ud af: Hvordan kan man i hvert fald i forhold til det offentlige system sikre, at der ikke sker en diskrimination?

Det næste er så i ansættelsessituationen, og det er dér, der så ikke er nogen lovgivningsmuligheder heller, for hvordan skal vi sikre os i en situation, hvor arbejdsgiveren har retten til at lede og fordele arbejdet, har retten til at ansætte den med de brune øjne eller den med de blå øjne eller den, der kan tale perfekt dansk eller nørrebrosk eller vesterbrosk, eller den, der kan det måske lidt mindre godt, hvordan kan vi gøre det i det samfund, som vi nu har? Vi har fundet en konstruktion i forhold til mand/kvinde. Spørgsmålet er, om det skal være den samme, lige præcis den samme konstruktion i forhold til indvandrere og flygtninge. Det er det, der skal findes et beslutningsgrundlag for: hvordan vi gør det så sikkert og så godt som muligt for både indvandrere og danskere.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er glad for, at vi får slået et syvtommersøm i og får arbejdsministerens bekræftelse på, at arbejdsgivere i dag fuldt lovligt stiller diskrimine-